

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ด้วยสภาพการณ์ของการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย ได้มีการขยายตัวเป็นอย่างมาก และมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยธุรกิจค้าปลีกเป็นสาขาที่ทำรายได้สูงเป็นอันดับรองจากภาคอุตสาหกรรม และยังมีการจ้างงานมากเป็นอันดับสามรองจากภาคเกษตรและภาคบริการ¹ อีกทั้งในการขยายตัวอย่างรวดเร็วนั้นได้เกิดปัญหาขึ้น เนื่องจากปัจจุบันมีการเข้ามาลงทุนของคนต่างด้าวในธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ มีการขยายสาขาอย่างต่อเนื่องและเกิดการแข่งขันอย่างรุนแรง ทำให้ค้าปลีกดั้งเดิมของไทย ซึ่งไม่มีความพร้อมในการแข่งขันกับธุรกิจค้าปลีกของคนต่างด้าว ทำให้เกิดปัญหาการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม และในปัจจุบัน ไม่มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีก

ดังนั้น ในการที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการคนไทยให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมจึงต้องคำนึงถึงพันธกรณีต่างๆ ที่ประเทศไทยได้เข้าผูกพันไว้ด้วย ซึ่งในวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะทำการศึกษาความตกลงระหว่างประเทศด้านการค้าบริการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจค้าปลีก 2 ฉบับ คือ กรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement Trade in Services: GATS)² และกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service: AFAS)³ ซึ่งในการเปิดเสรีการค้าบริการดังกล่าวนี้ ประเทศไทยต้องพิจารณาการควบคุมการประกอบธุรกิจการค้าปลีกสมัยใหม่อย่างรอบคอบ

¹ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED). (2556). รายงานการศึกษาขั้นสุดท้าย (Final Report) การจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. หน้า 3.

² ต่อไปนี้จะเรียกกรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement Trade in Services) ว่า GATS.

³ ต่อไปนี้จะเรียกกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service) ว่า AFAS.

ตระหนักว่ามาตรการในการควบคุมขัดต่อการเปิดเสรีการค้าภาคบริการทั้งสองความตกลงหรือไม่ เพื่อไม่ให้ขัดต่อความตกลงที่ประเทศไทยได้ให้ความผูกพันไว้

ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2537 จึงมีพันธะผูกพันภายใต้ข้อตกลง GATS ซึ่งประเทศไทยได้เสนอข้อผูกพันการเปิดการค้าเสรีภาคบริการ 10 สาขา หนึ่งในนั้นคือสาขาการจัดจำหน่าย โดยที่สาขาการจัดจำหน่ายนั้นประกอบไปด้วย 4 กิจกรรม คือ บริการตัวแทนจำหน่าย (Commission Agents Service) บริการทางการขายส่ง (Wholesale Service) บริการให้สิทธิในการเป็นตัวแทนจำหน่าย (Franchising) และบริการทางการขายปลีก (Retailing Service) ดังนั้น การประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทยจะต้องคำนึงถึงพันธกรณีที่ได้ตกลงไว้ในความตกลง GATS รวมถึงในการสร้างมาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจค้าปลีก ต้องคำนึงถึงหลักการและข้อตกลงที่ได้ให้ไว้ในความตกลง GATS ด้วย

อีกทั้ง ประเทศไทยเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations: ASEAN) ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 อาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่มีประชากรเกือบ 600 ล้านคน ซึ่งก่อตั้งเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมส่งเสริมสันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ การจัดตั้งประชาคมอาเซียนเป็นแผนงานที่สำคัญที่สุดของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ซึ่งจะเริ่มอย่างเป็นทางการในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 โดยจะมีประชาคมย่อย 3 ประชาคมย่อยภายใต้ประชาคมอาเซียน คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community: APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนที่เสรีขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เพื่อเป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้านต่างๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการ รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้า สำหรับเป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ การทำให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวโดยมีฐานการผลิตร่วม หรือที่เรียกว่า Single Market and Production Base อย่างไรก็ตามเสา

หลักอย่างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีการพัฒนาไปอย่างมาก ทั้งจากความสำเร็จของการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ในการขจัดอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมีใช้ภาษีระหว่างกัน ซึ่งได้บรรลุเป้าหมายในปี พ.ศ. 2546 และนอกจากนี้ยังมีการร่วมมือในการลงนามในกรอบความตกลงต่างๆ ของประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น AFAS รวมถึงมีการลงนามในข้อตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area หรือ AIA) เป็นต้น⁴

การประกอบธุรกิจค้าปลีกในประชาคมอาเซียนนั้น จำเป็นที่ต้องศึกษา AFAS ซึ่งเป็นกรอบที่ส่งเสริมให้มีการลด เลิกข้อจำกัดอันเป็นอุปสรรคทางการค้าบริการระหว่างประเทศสมาชิก และศึกษากรอบ AEC Blueprint เนื่องจากในการปฏิบัติตามกรอบดังกล่าวนี้ ประเทศสมาชิกจะต้องมีการจัดทำตารางข้อผูกพันการค้าบริการ โดยส่งตารางข้อผูกพันเป็นชุด ซึ่งในปัจจุบันผูกพันตามตารางชุดที่ 9 และการประกอบธุรกิจค้าปลีกจัดได้ว่าอยู่ในสาขาบริการด้านจัดจำหน่ายตามเอกสาร GATS W/120 ขององค์การการค้าโลก หรือ WTO ซึ่งแบ่งออกเป็น 12 สาขาหลัก ใน AFAS

จากการศึกษาปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีก ซึ่งในอดีตนั้นการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทยเป็นแบบดั้งเดิม และหลังจากเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ทำให้ธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ โดยเฉพาะธุรกิจค้าปลีกประเภทดิสคานท์ส โตร์เปลี่ยนไปเป็นของต่างชาติมากขึ้น หลังจากที่ประกาศคณะปฏิวัติที่ 281 อนุญาตให้นักลงทุนจากต่างชาติสามารถถือหุ้นสัดส่วนได้มากกว่า 50% ทำให้ผู้ลงทุนต่างชาติเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ และมีสิทธิ์ในการบริหารงานผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นนักลงทุนส่วนใหญ่เป็นประเทศในแถบยุโรป เช่น ในปี พ.ศ. 2541 เครือเจริญโภคภัณฑ์ได้ขายหุ้นที่ตนมีอยู่ใน โลตัส ซูเปอร์เซ็นเตอร์ ให้แก่กลุ่มบริษัทเทสโก้ แห่งอังกฤษ และได้ขายกิจการในส่วนของชั้นนี้ซูเปอร์เซ็นเตอร์ ให้แก่ ฟู๊ดโลอ้อน ซูเปอร์มาร์เก็ต ของกลุ่มเดอะมอลล์ที่ร่วมกับเบลเยียมและสหพัฒนาพิบูล⁵ เป็นต้น จากการที่มีการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งขนาดใหญ่เป็นจำนวนมากดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ส่งผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดั้งเดิมที่มีขนาดเล็ก โดยจะทำการวิเคราะห์การประกอบธุรกิจค้าปลีก ดังนี้

1) ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกของไทย ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) เมื่อประเทศไทยเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก จึงจำเป็นที่จะต้อง

⁴ บริษัท ที่ปรึกษากฎหมายเอชเอ็นพี จำกัด. (2555). รายงานศึกษาระดับสมบูรณ์ ความเร่งด่วนในการออกกฎหมายกำกับดูแลธุรกิจบริการเพื่อรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการในปี พ.ศ. 2558. กรุงเทพฯ: ที่ปรึกษากฎหมายเอชเอ็นพี. หน้า 8.

⁵ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED). อ้างแล้ว. หน้า 4.

⁶ อธิวัฒน์ ทรัพย์ไพฑูรย์. (2545). 6 อภิมหาอาณาจักรธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง. กรุงเทพฯ: ฟิงดง. หน้า 138.

มีผลผูกพันกับ GATS ดังนั้น เมื่อธุรกิจค้าปลีกเป็นสาขาย่อยของภาคบริการ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาว่ามาตรการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทยขัดกับความตกลงดังกล่าวหรือไม่

2) ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกของไทย ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการอาเซียน (AFAS) จากการรวมกลุ่มของประเทศในอาเซียน ทำให้เกิดความร่วมมือว่าด้วยการค้าบริการ ส่งผลให้ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติตามข้อตกลงและความผูกพันที่ได้ให้ไว้ ดังนั้น จึงต้องศึกษาว่ามาตรการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย ขัดกับความตกลงดังกล่าวหรือไม่

3) ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกของประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกโดยตรง ดังนั้นจึงต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมาศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศในอาเซียน ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ดังนี้

(1) การถือหุ้นของคนต่างด้าว การเปิดเสรีให้คนต่างด้าวเข้าสู่ตลาดค้าปลีก ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของต่างด้าว พ.ศ. 2542 ธุรกิจค้าปลีกจัดอยู่ในบัญชีสงวนที่สามท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว หากบุคคลที่เข้ามาลงทุนเป็นบุคคลต่างด้าว ก็จะถูกจำกัดมิให้ประกอบธุรกิจค้าปลีก ที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมในการแข่งขันกับคนต่างด้าว แต่หากการค้าปลีกสินค้าทุกประเภทนั้นคนต่างด้าวที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท หรือมีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค้าน้อยกว่าสี่สิบล้านบาท คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจค้าปลีกได้ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(2) คำนิยามของการค้าปลีก โดยปัจจุบันยังไม่มีคำนิยามคำว่า “ค้าปลีก” โดยตรง จึงต้องศึกษาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้แก่ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของต่างด้าว พ.ศ. 2542 และกฎหมายลำดับรอง

(3) สถานที่ตั้งของธุรกิจค้าปลีก และสิทธิการถือครองที่ดินของต่างชาติโดยได้นำกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและผังเมืองมาใช้บังคับเพื่อเป็นการควบคุมการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ แต่การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวแก้ปัญหาได้เพียงบางส่วนเท่านั้น เพราะเป็นการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด

(4) ปัญหาการแข่งขันทางการค้าของการประกอบธุรกิจค้าปลีก ได้นำพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 มาบังคับใช้ โดยมีหลักการที่ว่าคนที่ผู้ใดมีอำนาจผูกขาดหรือมีอำนาจเหนือตลาดที่สามารถควบคุมราคาและปริมาณของสินค้าในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งนั้นจะไม่ใช่เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่จะมีความผิดเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้มีการใช้อำนาจดังกล่าวไปในทางที่มีขอบ

ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นเท่านั้น⁷ ซึ่งจากการเปิดเสรีการค้าปลีกในอาเซียนทำให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกอย่างมาก เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงจึงต้องนำพระราชบัญญัติดังกล่าวมากำกับดูแลพฤติกรรมของธุรกิจค้าปลีกให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมุ่งศึกษาถึงกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทยที่มีปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจค้าปลีก เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประเทศอาเซียนภายใต้กรอบความตกลง GATS และ AFAS และเปรียบเทียบกับกฎหมาย หลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจค้าปลีกของประเทศอาเซียน ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เพื่อสร้างแนวทางสำหรับปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทยมีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเหมาะสมแก่การนำมาใช้ในประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงหลักเกณฑ์ของกรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) ในสาขาบริการธุรกิจค้าปลีก ตามที่ประเทศไทยมีพันธะผูกพัน เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาถึงหลักเกณฑ์ของกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (AFAS) รวมถึงตารางข้อผูกพันของแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ในสาขาธุรกิจค้าปลีก ตามที่ประเทศไทยมีพันธะผูกพัน เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกของประเทศไทย และเปรียบเทียบกับประเทศอาเซียน ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยวิเคราะห์ภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) และกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (AFAS)
4. เพื่อศึกษาถึงแนวทางที่เหมาะสมในการกำหนดมาตรการหรือหลักเกณฑ์ต่างๆ ผลกระทบธุรกิจค้าปลีกของประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน

⁷ สุธีร์ สุภณิตย์. (2542). “กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าและกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ: มุมมองด้านผู้บริโภค”. วารสารกฎหมาย 2, หน้า 74.

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

เมื่อประเทศไทยได้มีพันธกรณีเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีก ภายใต้กรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) และกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS) รวมถึงตารางข้อผูกพัน ของแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ในสาขาธุรกิจค้าปลีก ทำให้ต้องมีการปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกที่มีอยู่ รวมถึงออกกฎหมายและกฎเกณฑ์ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามกรอบความตกลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้องศึกษากฎหมายของต่างประเทศเพื่อนำมาปรับใช้ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาการเปิดตลาดการค้าบริการเฉพาะการประกอบธุรกิจค้าปลีก ภายใต้กรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) และกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS) โดยศึกษาจากกรอบความตกลงและตารางข้อผูกพันที่ประเทศไทยและประเทศในอาเซียนแสดงเจตนาจะเปิดตลาดการค้าบริการค้าปลีก รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกของประเทศไทย ได้แก่ พระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายและกฎเกณฑ์ของประเทศในอาเซียน ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลัก โดยทำการค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากตำรากฎหมายไทยและต่างประเทศ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย บทความ คำพิพากษาของศาลฎีกา รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต รายงานการวิจัยรวมถึงข้อมูลทางเศรษฐกิจการค้าทั้งจากภาครัฐและเอกชนและคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้องทั้งของไทยและของต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์ หาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงและเสนอแนะแนวทางในการร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงลักษณะของความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) ในสาขาบริการธุรกิจค้าปลีก ตามที่ประเทศไทยมีพันธะผูกพัน เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย
2. ได้ทราบถึงลักษณะของกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (AFAS) รวมถึงตารางข้อผูกพันของแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ในสาขาธุรกิจค้าปลีก ตามที่ประเทศไทยมีพันธะผูกพัน เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเกี่ยวกับธุรกิจค้าปลีกของไทย
3. ได้ทราบถึงกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกของประเทศไทย และเปรียบเทียบกับประเทศอาเซียน ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ภายใต้กรอบความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) และกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (AFAS)
4. เพื่อศึกษาถึงแนวทางที่เหมาะสมในการกำหนดมาตรการหรือลักษณะต่างๆ ผลกระทบธุรกิจค้าปลีกของประเทศไทยเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกตามกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน